

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
T.a.v. mevrouw I. Velsink
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Deurne, 21 juni 2019

Onze ref: 20170562 Windpark Greenport Venlo / Gemeente Venlo | BP

Uw ref.: 201809023/1/R1

Behandelaar: Ruud Verkoijen

E-mail direct: r.verkoijen@gca.nl

Hoogedelgestrengede leden van de Afdeling,

Op 18 december 2018 ontvangen cliënten van u het verweerschrift van 4 december 2018 van mr. M.M. Kaajan van Envir advocaten, namens Provinciale Staten en Gedeputeerde Staten van Limburg (verder: verweerders) in opgemelde procedure. Namens cliënten reageer ik onderstaand graag op een aantal punten uit het verweerschrift en op de aanvulling die namens verweerder op 23 april 2019 is ingediend.

Tevens laat ik u met deze brief weten dat wij een tweetal deskundigen mee naar de zitting nemen:

- Drs. D.J.F. Bel van Witteveen + Bos Raadgevende Ingenieurs B.V., mede-opsteller van het namens mijn cliënten ingebrachte rapport, "Review alternatievenonderzoek";
- Ir. D.J. Suverkropp, geluidsdeskundige met betrekking tot laagfrequent geluid.

U hebt reeds via mij de reactie van de Actiegroep Windturbines Blerick (AWB) van 19 juni 2019 ontvangen en die reactie maakt ook onderdeel uit van de reactie die ik namens mijn cliënten indien.

1. Achtergrond en aanleiding windpark

Het valt op dat wordt gesteld dat er een gemeentelijke en provinciale ambitie is om Greenport Venlo zoveel mogelijk duurzaam te ontwikkelen. Greenport Venlo kenmerkt zich door een veelheid van logistieke bedrijven die daar een enorm areaal aan hallen hebben gebouwd. Deze hallen lenen zich bij uitstek voor het plaatsen van zonnepanelen. De gestelde ambitie valt niet te rijmen met de uitgifte van

voorkomen doe je samen met

Goorts + Coppens v.o.f.

Schootense Dreef 31 + 5708 HZ Helmond + Postbus 41 + 5750 AA Deurne + 0492 544 435 + helmond@gca.nl
Heuvelstraat 14 + 5751 HN Deurne + Postbus 41 + 5750 AA Deurne + 0493 352 070 + deurne@gca.nl
www.gca.nl + KvK 72690224 + BTW NL859199344B01

bouwkavels door de gemeente Venlo zonder dat daar een verplichting tot het plaatsen van zonnepanelen op de daken aan verbonden is. De gestelde ambitie wordt er nu bijgehaald omdat inmiddels wel duidelijk is geworden dat het niet nodig is om alle 9 de windturbines te realiseren om de provinciale doelstelling te halen. In dat verband verwijs ik ook naar de reactie van de AWB van 19 juni 2019 en dan met name naar bijlage 15 van dat stuk. Door de directeur van Ontwikkelbedrijf Greenport Venlo wordt door hem in een krantenartikel aangegeven dat steeds meer bedrijven hun daken bedekken met zonnepanelen en dat bij voltooiing van het bedrijventerrein 100 tot 150 hectare zonnepanelen gerealiseerd zullen zijn. Deze hoeveelheid zonnepanelen leveren evenveel stroom als windmolens met een vermogen van 30 tot aan 30 tot 45 MW. Kortom, om aan de doelstelling voor nu en in de toekomst te voldoen is het niet nodig om alle 9 de windturbines te plaatsen. Er is vanuit de zijde van mijn cliënten altijd bepleit dat 4 van de 9 turbines in het voorkeursgebied voldoende is en dat daarmee ook wordt voldaan aan het POL 2014, de Omgevingsverordening en bewoners van De Boekend en Blerick worden ontzien. Het is tekenend dat de initiatiefnemers én verweerder op geen enkele wijze openstaan voor aanpassing van hun plan terwijl is aangetoond dat de noodzaak ontbreekt. Hetgeen in feite wordt onderschreven door de uitlatingen van de directeur van Ontwikkelbedrijf Greenport Venlo.

2. locatieonderzoek Antea en inrichtingsvarianten

Volgens verweerders zijn meerdere varianten van het aan te leggen windpark geanalyseerd en zijn de effecten van de varianten minder dan wanneer het voorgenomen plan zou worden gerealiseerd. Dit ligt ook voor de hand want de varianten zijn alle kleiner dan in het voorliggend plan en liggen alle in het voorkeursgebied. Dit in tegenstelling tot het huidige plan. Er zouden dus turbines wegvallen als voor een alternatief zou worden gekozen. Volgens verweerders zorgt dit wegvallen van turbines er echter voor dat deze elders in de provincie weer zullen moeten worden geplaatst, hetgeen tot minder winst zou leiden. Dit is inherent aan alternatieven. De stelling kan ook niet worden gevolgd. Gelet op hetgeen reeds is aangevoerd in punt 9 van het beroepschrift, wordt ook met het plaatsen van slechts vier turbines de doelstelling van 2020 ruimschoots gehaald. Er hoeven hiervoor dus elders in het geheel geen windturbines extra geplaatst te worden om aan de doelstelling te voldoen. Van minder opbrengst waardóór de doelstelling 2020 niet wordt gehaald, kan dan ook geen sprake zijn.

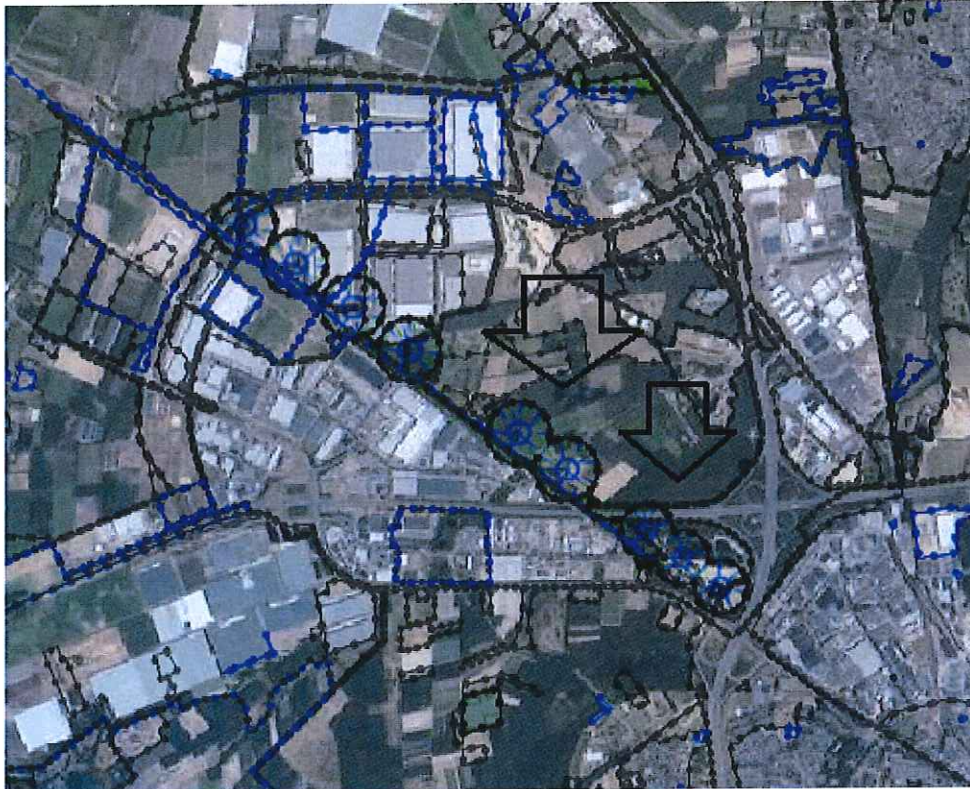
Als het gaat om de invulling van het vereiste van een goede ruimtelijke ordening in relatie tot de keuze voor een locatie, blijkt uit zowel het Antearapport als de contra-expertise van Witteveen + Bos dat het realiseren van 4 of 5 windturbines binnen het voorkeursgebied een juiste invulling van het vereiste van een goede ruimtelijke ordening is maar dat dit zeker niet het geval is als daarbij de 5 turbines buiten het voorkeursgebied en in de goudgroene en bronsgroene mantel worden betrokken. Immers, dan blijkt overduidelijk dat de vergunde locatie zodanig slecht scoort dat er voor een alternatief gekozen had moeten worden. De conclusie kan dan ook geen andere zijn dan dat de genomen besluiten in strijd zijn met een goede ruimtelijke ordening. Het standpunt, zoals verwoord in het verweerschrift dat uit de Antearapportage volgt dat de locatie voor WPGV tot een van de meest geschikte gebieden behoort, is dan ook onjuist. Met het rapport van Witteveen + Bos is genoegzaam aangetoond dat de locatie voor WPGV juist niet tot de meest geschikte gebieden behoort.

In het verweerschrift wordt gesteld dat er in het alternatievenonderzoek van Antea voor is gekozen om alleen locaties van 5 turbines te beschouwen. Hoe kan er sprake zijn van een serieuze beoordeling van alternatieven en een waardering van locaties als een wezenlijk onderdeel van het plan, de vijf turbines die het dichtst bij De Boekend en Blerick zijn gelegen, buiten beschouwing wordt gelaten? Daarbij komt dat de stelling, dat een lijn van 5 turbines in de oksel van de A73 en de A67 nabij knooppunt Zaarderheiken niet mogelijk is, ook feitelijk onjuist is omdat het aangevochten plan juist ziet op het plaatsen van 5 windturbines in en nabij die oksel.

Het is nog opmerkelijker dat wordt gesteld dat er geen vijf turbines in en nabij de oksel kunnen worden gerealiseerd terwijl er wel wordt uitgegaan van vijf turbines in het voorkeursgebied. Het is immers bekend dat de meest noordelijke van die vijf turbines niet gerealiseerd kan worden vanwege de aanwezigheid van de Rotterdam-Rijnpijpleiding. Door verweerder wordt dus enerzijds gesteld dat de vijf turbines in en nabij de oksel niet in het onderzoek meegenomen kunnen worden terwijl vaststaat dat dit wel mogelijk is omdat nu juist onderdeel is van dit plan. Van de andere kant staat ook vast de meest noordelijke turbine in zoekgebied 131 niet gerealiseerd kan worden maar die wordt juist wel in het onderzoek meegenomen. Dit toont dus des te meer aan dat het alternatievenonderzoek van Antea niet deugdelijk is en niet ten grondslag kon worden gelegd aan het genomen besluit.

Hieronder treft u een uitsnede aan van het locatie-onderzoek dat door Antea is verricht en daaronder treft u een uitsnede van de plankaart aan. Met de pijlen zijn de vijf turbines in en nabij de oksel aangegeven.

In dat kader moet ook worden opgemerkt dat het verweer van het bestuursorgaan op pagina 15 onder punt 53 niet te volgen is. Er wordt gesteld dat de noodzaak voor een PIP pas ontstond toen bleek dat de gemeenteraad het eerder in ontwerp in procedure gebrachte bestemmingsplan, niet ging vaststellen. De mogelijkheid van een PIP is juist aan de orde als een gemeente niet bereid is om een plan in procedure te brengen. Door het bestuursorgaan van Venlo is juist wél een plan in procedure gebracht en daarop is een democratisch besluit genomen waarbij het bestuursorgaan in alle redelijkheid heeft kunnen besluiten, met in achtneming van de beleids- en beoordelingsvrijheid, dat er geen sprake is van een goede ruimtelijke ordening. Andere gemeenten, zoals Horst aan de Maas en Venray hebben daarentegen verklaard dat ze geen windturbines in hun gemeente willen terwijl die gemeenten grotendeels bestaan uit voorkeursgebieden. Juist voor die gemeenten moet het instrument van een PIP worden gebruikt. De noodzaak voor een PIP, maar dan gericht op de gemeente Horst aan de Maas en Venray, was er dus al voordat het bestemmingplan in Venlo in procedure werd gebracht.

Dit blijkt ook uit het document “Monitor Wind op Land 2016” waarin met betrekking tot de provincie Limburg staat vermeld:

Stand van zaken van de windopgave

In november 2016 is er een bestuurlijke bijeenkomst geweest over de voortgang van de windopgave in Limburg. Daarbij is geconstateerd dat Limburg onvoldoende op koers ligt met de windopgave voor 2020. Er is potentieel ruim voldoende initiatief aanwezig voor het bereiken van 95,5 MW, maar dit zal niet volledig in 2020 operationeel zijn. Er wordt gelet op afspraken met de gemeenten rekening gehouden, dat in de gemeenten Peel en Maas, Leudal, Nederweert, Venlo, Sittard-Geleen en Weert er projecten operationeel kunnen zijn in 2020. Daarmee zou een toename van nieuw windvermogen van 78 tot 93 MW bereikt kunnen worden. De gemeenten Bergen en Heerlen bieden naar verwachting aanvullend potentieel, maar de realisatie zal zeker na in 2020 plaatsvinden.

Tijdens het bestuurlijk overleg is geconstateerd dat er gemeenten zijn die potentieel ruimte hebben, maar deze niet of onvoldoende beschikbaar willen stellen. De gemeenten zijn uitgenodigd om voor 1 februari 2017 zich bij de Provincie te melden voor het alsnog uitvoeren van een locatieverkenning en binnen een strak tijdspad een beleidsuitwerking te doen voor tenminste één windproject per gemeente. **Indien gemeenten dit nalaten zal de Provincie de regie naar zich toetrekken om potentieel geschikte gebieden te laten ontwikkelen.**

Vaststaat dat de gemeente Horst aan de Maas en Venray een groot areaal aan voorkeursgebieden hebben. Ook staat vast dat deze gemeenten halsstarrig weigeren om windturbineprojecten toe te staan. Verweerder heeft vervolgens gesteld, zoals blijkt uit het hiervoor aangehaalde document, dat ze de regie naar zich toe zullen trekken als die gemeente geen projecten aanleveren. Dat is niet gebeurd met als gevolg dat in Venlo, buiten het voorkeursgebied en in een goudgroene natuurzone, windturbines worden geprojecteerd. Kortom, behoorlijk bestuur had er toe moeten leiden dat een provinciaal inpassingsplan in procedure was gebracht voor locaties in weigerachtige gemeenten die beschikken over een groot areaal aan voorkeursgebieden in plaats van turbines te projecten buiten voorkeursgebieden en in de goudgroene natuurzone.

Overigens heeft ook de Natuur- en Milieufederatie Limburg via een inspraakreactie op het ontwerp-bestemmingsplan duidelijk aangegeven dat de vier turbines buiten het voorkeursgebied geschrapt moeten worden omdat deze zijn gelegen in de door het NMF aangeduide uitsluitingsgebieden. Ook NMF Limburg is dus van mening dat bij de keuze voor de locaties het natuurbelang onvoldoend is betrokken. Ik verwijs u hiervoor naar de inspraakreactie van mevrouw Franssen van NMF-Limburg (**bijlage 20**).

3. Belanghebbendheid

Duidelijk is dat vrijwel iedereen belanghebbende is. Daarbij komt dat, naast de ligging van de woningen, een aantal van mijn cliënten ook gronden in eigendom hebben in de directe

nabijheid van het plangebied. Met mijn brief van 14 februari 2019 heb ik u reeds een document gestuurd waarop de percelen van mijn cliënt Lenders staan aangegeven.

4. Relativiteitsvereiste

Onder 12/13 van het verweerschrift roepen verweerders het relativiteitsvereiste in tegen een deel van de appellanten, buiten een straal van 500 meter. Buiten die straal komt aan deze appellanten volgens verweerders niet meer het recht toe om argumenten aan te voeren in het kader van de bescherming van het belang dat de groengouden dan wel bronsgroene natuur- en landschapszones beogen te beschermen.

Deze stelling wijzen cliënten met klem van de hand. Reeds omdat als gevolg van de bestreden besluiten het karakter van de omgeving verandert en er zicht zal zijn op de veranderingen in het landschap als gevolg van deze ontwikkelingen, moet worden geconcludeerd dat er een directe relatie bestaat tussen dit plan en de directe woonomgeving van alle appellanten. De door verweerders bepleite straal van 500 meter is ten eerste volstrekt arbitrair gekozen. Deze stelling van verweerders lijkt veeleer een oneigenlijke toepassing (lees: inperking) van het belanghebbendenbegrip te bepleiten.

In jurisprudentie van uw Afdeling, zoals de door verweerders genoemde uitspraak van 4 april 2018, maar ook de uitspraak van 13 juli 2011 (ECLI:NL:RVS:2011:BR1412) waarnaar in die uitspraak wordt verwezen, wordt aanvaard dat de individuele belangen van burgers bij het behoud van een goede kwaliteit van hun leefomgeving zo verweven kunnen zijn met de algemene belangen die de Wet natuurbescherming beoogt te beschermen dat het relativiteitsvereiste niet in de weg staat aan het invoeren daarvan. Afstanden die in dat kader door de Afdeling als te groot werden beoordeeld om hier nog sprake van te doen zijn, bedroegen 1,2 km en ruim 900 meter. Voor wat betreft de directe invloed van fatale aanvaringen met vogels en vleermuizen (soortenbescherming) vond de Afdeling een afstand van meer dan 400 meter te groot. In de uitspraak van 4 april 2018 betrof het de vaststelling van een bestemmingsplan waarbij eveneens een windmolenpark mogelijk werd gemaakt. Daarbij werd eveneens een argument ingebracht dat betrekking had op de Wnb. Een verschil van betekenis tussen beide kwesties betrof de grootte van de windmolens. In genoemde zaak ging het om slechts vier windmolens met een beduidend geringere hoogte. De tiphoogte betrof daar slechts 185 meter. Dat leidt tot de conclusie dat de invloedssfeer van de windturbines in onderhavige kwestie aanzienlijk groter is. De voor de beoordeling van het relativiteitsvereiste te hanteren afstanden moeten daarmee overeenkomen. De door verweerders genoemde afstand van 500 meter is zodoende veel te klein.

Verweerders verwijzen voorts naar de uitspraak van 21 februari 2018 (ECLI:NL:RVS:2018:616). Deze verwijzing gaat echter niet op aangezien het in die kwestie voor wat betreft de Wnb-ontheffing (soortenbescherming) ging om belanghebbendheid en niet om relativiteit. Vanuit dat perspectief vond de Afdeling een afstand van 380 meter en meer te ver om appellanten als belanghebbenden aan te merken voor wat betreft de mogelijkheid geconfronteerd te worden met vogels en vleermuizen als aanvaringslachtoffer. In het kader van de Wnb-vergunning (zie r.o. 192.2) was volgens de Afdeling bepalend dat appellanten op een 'ruime afstand' van de betreffende Natura 2000-gebieden woonden. De stelling van verweerders dat het relativiteitsvereiste in de weg staat aan het aanvoeren door appellanten buiten een straal van 500 meter van argumenten in het kader van de Wnb dan wel de natuur- en landschapszones volgens het POL 2014 is met verwijzing naar deze uitspraak dan ook niet voldoende onderbouwd.

Daarbij komt dat het relativiteitsbeginsel in de weg staat aan vernietiging van een besluit als een regel zich niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept.

In onderhavige situatie is er overduidelijk sprake van strijdigheid met de Omgevingsverordening Limburg. De Omgevingsverordening is een verordening als bedoeld in artikel 4.1. van de Wet ruimtelijke ordening en derhalve dient te worden geconcludeerd dat het belang van mijn cliënten, naast het natuurbelang, met name is gelegen in het belang van een goede ruimtelijke ordening. De artikelen 2.6.2 en 2.7.2. van de Omgevingsverordening Limburg strekken mede tot behoud en bescherming van de landschappelijke waarden en kenmerken van de omgeving waarin mijn cliënten wonen en gronden in eigendom hebben. Het belang van mijn cliënten bij het behoud van een goed woon- en leefklimaat is dermate daarmee verweven, dat niet kan worden geoordeeld dat de artikelen 2.6.2. en 2.7.2 van de Omgevingsverordening kennelijk niet strekken tot bescherming van hun belang.¹

Kortom, het relativiteitsbeginsel kan niet aan vernietiging van het besluit in de weg staan.

5. Structuurvisie Klavertje 4

Volgens verweerders betreft deze beroepsgrond niet meer dan een herhaling van de zienswijze die in paragraaf 3.2 van de zienswijzennota gemotiveerd is weerlegd. Deze stelling klopt niet. In de toelichting van het plan waarnaar de beantwoording van de

¹ Zie o.a. ABRvS 30-11-2016, ECLI:NL:RVS:2016:3161

zienswijze verwijst, wordt kort gezegd vermeld dat de locatie uitdrukkelijk past in het provinciale beleid en dat de plaatsing van onderhavige negen windturbines conform het uitgangspunt in de Structuurvisie Klavertje 4-gebied wordt gerealiseerd. Verweerders miskennen dat deze stellingen met elkaar in tegenspraak zijn. Weliswaar is het plan passend binnen de Structuurvisie Klavertje 4, maar niet binnen het POL 2014 als relevant provinciaal beleidskader. Het gemeentelijk beleid (Structuurvisie Klavertje 4) is daarom wel degelijk strijdig met het provinciaal beleid. De vraag is echter hoe relevant dat gegeven moet zijn. Het betreft in dezen juist géén gemeentelijk plan c.q. gemeentelijke bevoegdheid meer. Aan toetsing van het plan aan het gemeentelijk beleid zou dan ook in het geheel niet meer toegekomen moeten worden. Niettemin gebeurt dit in de toelichting bij het PIP wel degelijk en veelvuldig. Bevestiging voor deze stelling vinden cliënten in overweging 85.1 van de uitspraak van uw Afdeling bestuursrechtspraak van 21 februari 2018². Daaruit valt af te leiden dat de ministers in dat geval niet waren gebonden aan het provinciale beleid uit de Omgevingsvisie omdat dat niet hun eigen beleid was. Hetzelfde is hier analoog van toepassing. Het plan behoefde dus alleen aan het provinciale beleid te worden getoetst en niet aan het gemeentelijke. In deze uitspraak vond de Afdeling het voorts acceptabel dat in geringe mate van het beleid werd afgeweken omdat slecht een klein deel van het daar aan de orde zijnde windpark buiten het zoekgebied lag. In dit geval ligt, zoals gezegd, een groot deel (vijf van de negen windturbines) buiten het zoekgebied, zodat sprake is van een significante afwijking van het hier relevante beleid, zodat deze afwijking niet acceptabel is te achten.

Daarnaast blijft natuurlijk het standpunt overeind dat het POL 2014 van toepassing is omdat de Structuurvisie Klavertje 4 op 27 juni 2012 en het POL 2014 op 12 december 2014, dus na de gemeentelijke Structuurvisie, is vastgesteld.

6. Uitgangspunten akoestisch onderzoek

Volgens verweerders zijn de uitgangspunten en het afwegingskader zoals beschreven in de Integrale Omgevingsbeoordeling (IOB) als vertrekpunt genomen bij de verdere uitwerking van het windpark. Dit heeft geresulteerd in een maximale ashoogte van 140 meter en een maximale rotordiameter van 142 meter voor de zes noordelijkst gelegen turbines en 122 meter voor de 3 zuidelijkst gelegen turbines, zoals beoordeeld op basis van akoestische onderzoeken van Arcadis. Deze stelling is evenwel niet te volgen. Voor het IOB is uitgegaan van ashoogten van 120 meter en een rotordiameter van 122 meter. Deze uitgangspunten verhouden zich niet met de maximale ashoogten en diameters zoals in artikel 4.1.2 en 4.2.2

² ABRvS 21 februari 2018, ECLI:NL:RVS:2018:616

van het PIP zijn vastgesteld. In de beantwoording van zienswijzen (pag. 140) is hierover aangegeven dat juist de uitgangspunten voor het 'akoestisch onderzoek Windpark Greenport Venlo' zijn overgenomen uit het IOB en geborgd in de regels van het inpassingsplan en de omgevingsvergunning. Nu hier dus een aanzienlijke discrepantie optreedt tussen de IOB en de regels van het inpassingsplan, kan deze motivering de bestreden besluiten niet dragen.

7. Toetsingsadvies Commissie voor de milieueffectrapportage

Het toetsingsadvies van de Commissie voor de milieueffectrapportage is voor wat betreft de vleermuizen niet te volgen. In eerste instantie is voor één soort, de rosse vleermuis, niet getoetst aan de slachtoffernorm. Dan constateert de MER-commissie op basis van een *eigen berekening* dat deze norm overschreden zal worden en adviseert de MER aan te vullen. Deze aanvulling billijkt de commissie om reden dat het aantal slachtoffers effectief gereduceerd zou kunnen worden door de turbines stil te zetten bij windsnelheden < 6 m/s (stilstandvoorziening). Vervolgens wordt echter aangegeven dat het park het eerste jaar zonder stilstandvoorziening zal worden geëxploiteerd om op basis van monitoring tot een meer precieze bepaling van de stilstandvoorziening te komen. Deze redenering is niet te volgen. Niet uit te sluiten valt dat na een jaar juist al veel slachtoffers zijn gevallen en schade aan de populatie is toegebracht, dan wel andere negatieve ontwikkelingen in de populatie hierdoor zijn opgetreden.

8. Strijdigheid met de Omgevingsverordening Limburg

Artikel 2.6.2 van Omgevingsverordening Limburg staat de geplande activiteiten niet toe. Via artikel 2.6.3 kan het verbod van artikel 2.6.2. worden omzeild als er geen reële alternatieven zijn. Er wordt gesteld dat er geen reële alternatieven zijn. Deze stelling van verweerders wordt niet onderschreven. Er zijn wel degelijk alternatieven, zoals ook reeds is aangevoerd in beroep en onderschreven door de rapporten van Antea en Witteveen + Bos. Een combinatie van andere bronnen (zoals zonne-energie, biomassacentrales, geothermie/WKO) en minder windturbines zouden tot een vergelijkbaar resultaat kunnen leiden. Nergens volgt uit dat deze (energie)bronnen strikt gescheiden bekeken moeten worden. Dit volgt overigens ook uit de door verweerders aangevoerde "POL-aanvulling Gebiedsontwikkeling Klavertje 4" van 3 april 2009.³

³ POL-aanvulling gebiedsontwikkeling Klavertje 4, pagina 24

20170562

Pagina 11

21-06-2019

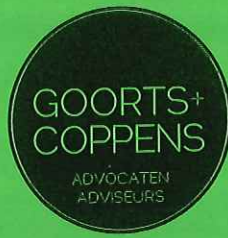
Daarbij komt dat ten onrechte onder punt 70 wordt gesteld dat er geen reëel alternatief is waarmee de huidige provinciale doelstellingen voor het realiseren van het vermogen in 2020 behaald kan worden. De StAB-rapporteur heeft al terecht, hetgeen in ons beroepschrift is gesteld, bevestigd dat voor het realiseren van de doelstelling niet alle 9 windturbines noodzakelijk zijn maar volstaan kan worden met de turbines in de voorkeursgebieden.

Kostenvergoeding

Naast de kosten voor juridische bijstand, verzoek ik u het bestuursorgaan te veroordelen tot vergoeding van de deskundigenkosten die zijn gemaakt door Peutz B.V. en door Witteveen + Bos raadgevende ingenieurs B.V.

Vriendelijke groet,
Goorts + Coppens

Ruud Verkoijen
advocaat

BIJLAGE 20

Inspraak Mw. Fransen namens Natuur- en Milieufederatie Limburg (NMF Limburg)

Ik ben hier vanavond aanwezig om te pleiten voor een natuurvriendelijk alternatievenonderzoek voor de locaties van de windturbines op windpark greenport Venlo. De NMF Limburg is van mening dat bij de keuze voor de locaties van de windturbines het natuurbelang onvoldoende is betrokken en dat er veel betere locaties zijn voor de plaatsing van deze turbines. De huidige locaties zijn vanuit het perspectief van natuur en landschap ongeschikt vanwege de nadelige effecten op vleermuizen, vogels en de goudgroene natuurzone. Deze plekken zijn immers in het Provinciaal Omgevingsplan Limburg niet voor niets opgenomen als locaties waar het beschermen en versterken van natuur centraal staat.

Ik wil echter benadrukken dat de NMF Limburg voorstander is van de versnelling van de transitie naar duurzame energie en de realisatie van windparken in Limburg. Wij denken dan ook graag mee over de locatiekeuze, met aandacht voor natuur en landschap. Wij hebben reeds in 2016 een windmolenvisie opgesteld, waarbij aan de hand van wetenschappelijke onderbouwingen is geanalyseerd welke locaties vanuit natuur- en landschapsbelang uitermate geschikt zijn voor windturbines en welke locaties beter gevrijwaard zou kunnen blijven daarvan, vanwege de te grote schade op natuur en landschap. Van de geplande windturbines voor windpark greenport Venlo liggen zes van de negen (nummer 4 t/m 9) windturbines echter in de uitsluitingsgebieden van onze visie. Voor deze zes turbines zouden wij graag zien dat er een andere locatie wordt gezocht. Nummers 1, 2 en 3 liggen daarentegen in de zoekgebieden van onze visie.

De Milieueffectenrapportage heeft aangetoond dat de plaatsing van vier van de negen geplande windturbines de goudgroene natuurzone wel degelijk aantasten. Het betreft de windturbines nummer 4, 7, 8 en 9. Er is tot nu toe nog geen reëel alternatievenonderzoek gedaan, iets dat vanuit de effecten op vleermuizen, vogels en de goudgroene natuurzone voor de hand zou liggen. De Integrale Omgevingsbeoordeling geeft duidelijk aan dat er negatieve gevolgen plaats zullen vinden op vleermuizen en vogels. Er kan dan ook gesteld worden dat u minimaal kan vermoeden dat er nadelige gevolgen worden veroorzaakt door het realiseren van de windturbines. Zorgvuldig alternatievenonderzoek hoort ons ziens bij de noodzakelijke maatregelen om de beschreven gevolgen te voorkomen.

Ik pleit dan ook namens de NMF Limburg voor het zoeken naar een natuurvriendelijk alternatief. De NMF Limburg is zich ervan bewust dat er naast belemmeringen vanuit natuur en landschap ook andere belemmeringen een rol spelen. Deze zijn meegenomen in onze windmolenvisie, waardoor wij een zorgvuldig advies kunnen uitbrengen voor geschikte locaties.

Wij hebben enkele alternatieve locaties voor u op een rij gezet; de waarden die hierbij zijn aangehouden zijn strenger dan in onze eigen windmolenvisie. Dit om ook de overige belangen naast natuur en landschap mee te nemen in de keuze voor een alternatieve locatie. De locaties zijn aangegeven op de bijgevoegde kaart 'Mogelijkheden voor windmolens'. Onze voorkeur gaat uit naar het onderzoeken van de alternatieve locaties langs de A67 en de A73. Deze beide locaties liggen niet in de gemeente Venlo, echter zijn wij als NMF Limburg van mening dat niet alle gemeenten de mogelijkheid hebben tot het plaatsen van windmolens. Wij zouden graag zien dat gemeenten kijken naar totale energiemix, waarbij wordt gekozen voor vormen van duurzame energie die bij het karakter van de gemeente passen, ook vanuit het opzicht van natuur en landschap.

Voor wat betreft de opgave op het gebied van windenergie, dient de vraag regionaal te worden bekeken. Locatiekeuze zou niet moeten afhangen van bestuurlijke grenzen, maar gerelateerd aan leefbaarheid, natuur en landschap. Wij zouden als NMF graag een rol spelen bij het genereren van draagvlak. Ik hoop dan ook dat u wilt overwegen om de huidige locatie niet verder te ontwikkelen, het bestemmingsplan niet vast te stellen en om uit te wijken naar voor natuur en landschap beter geschikte locaties.

Ik dank u voor uw aandacht.